

Vyšší mzdy všem

07.09.2017 - Ekonom

Autor: David Klimeš, Strana: 12

Štítky: [IDEA](#), [CERGE](#)

Soubory (scany): [1.pdf](#), [2.pdf](#), [3.pdf](#), [4.pdf](#), [5.pdf](#)

Obsah z přepisu příspěvku

Co vznikne, když dáte vedle sebe rostoucí ekonomiku s nedostatkem pracovní síly, mohutný tlak odborů a předvolební soubor stran o voliče? Razantní nárůst platů a mezd prakticky všem v republice.

Přestože sněmovní volby jsou až v říjnu, vítěze voleb už Česko vlastně zná: je jím předseda Českomoravské konfederace odborových svazů Josef Středula. Odborová kampaň „Konec levné práce“ po dvou letech vyústila v razantní navyšování minimální mzdy, růst platů ve státní sféře a nyní i výrazný tlak na soukromé firmy. A také v předhánění politických stran, kdo slíbí větší navýšení čistých mezd. „Po 25 letech si myslíme, že polštář levné práce tu byl už příliš dlouho. A my jsme netrpěliví,“ pohrozil Středula v první předvolební debatě týdeníku Ekonom.

Prezident Hospodářské komory Vladimír Dlouhý jen velmi mírnou nadsázkou v debatě lakonicky doplnil: „Odbory ale už vyhrály minulé volby. Tato vláda byla totiž odborovým požadavkům velmi nakloněna. Odbory si vydobily takové postavení, že jsou nyní v čele politického tlaku.“

Dlouhé slova jsou dobře vidět v kampani stran před sněmovními volbami. ČSSD nejprve převzala původní odborářské heslo, ale v aktuální horké fázi kampaně ho dokonce vygradovala až do „války levné práci“.

Postupně se přidaly i další strany, jen se liší v receptech. Ve velkém srovnání politických slibů Ekonom ukazuje, že nalevo od středu strany sázejí na zvyšování minimální mzdy a daňovou progresi. Napravo od středu se ozývá volání po nižších odvodech a snižování daní.

Hlavní ekonomka Raiffeisenbank Helena Horská však před mzdovým kvapíkem v debatě varovala: „Já bych od politiků čekala ne to B, jak mají růst mzdy, ale hlavně to A, jak změnit ekonomiku, abychom vůbec mohli mít vyšší mzdy.“

- FOTO - MATEJ SLÁVIK - ILUSTRACE - SHUTTERSTOCK

Ať ve volbách hodíte hlas kterékoliv straně, nejspíše si polepšíte. Českou republiku ovládlo téma nízkých mezd a strany vymýšlejí, jakým způsobem přesvědčit voliče, že právě jejich politici jim zařídí stokoruny a tisícikoruny navíc.

Aktuálně nejpobláznější hnutí ANO slibuje mírné snížení daně z příjmu a zaměstnanecký paušál, který sníží pojistné o 500 korun měsíčně. ČSSD navrhuje zavést výraznou daňovou progresi se sazbami od 12 do 32 procent, přičemž vyšší výdělky chudších by zaplatili ti s příjmem nad 80 tisíc korun. ODS chce patnáctiprocentní daň z hrubé mzdy a o dva procentní body nižší sociální pojištění. TOP 09 by srazila pojištění dokonce o osm procentních bodů. A další strany mluví podobnou řečí.

Netrpělivé odbory

Ne se všemi nápady politiků odborový předák Josef Středula souhlasí, ale o tom, že je čas „konce levné práce“, nepochybuje. K odborové kritice nízkých mezd se připojuje i prezident Hospodářské komory Vladimír Dlouhý: „Lidé tu objektivně čekají růst mezd, protože se nám daří. Ale růst mezd musí vycházet ze zaměstnavatelského sektoru a zde je předmět sporu,“ obrací se Dlouhý ke Středulovi.

Dlouhého kritika však nemíří primárně na odboráře, kteří jen „dělají svůj džob“, nýbrž na vládu, která je až příliš v jejich vleku. A s odkazem na lídra ČSSD Lubomíra Zaorálka, který označil podnikatele za „darebáky“, říká: „Odbory jsou někdy slušnější než vládní představitelé, kteří zbytečně dehonestují podnikatele či zahraniční investory.“

Dlouhý se pak jmenovitě pustil vedle ČSSD i do ANO, jež se sice prý chová „propodnikatelsky“, ale na praktických krocích to není příliš vidět. „Velmi bych si přál, aby nová vláda přehodnotila svůj přístup k tripartitě a rehabilitovala podnikatele,“ dodává zasněně Dlouhý.

Progresi podle ČSSD odmítají i odbory . Raději by odstraňovaly nepotřebné daňové výjimky. S tím souhlasí i zaměstnavatelé.

Progrese není cesta

Jedním z hlavních sporů okolo mezd je to, zda má vyšší výdělků chudší většina zaplatit bohatší menšina, tedy jestli zvýraznit daňovou progresi. ČSSD by chtěla 98 procentům zaměstnanců snížit daně o stovky tak, že by ti s výdělkem nad 80 tisíc platili dvaatřicetiprocentní daň.

To Dlouhý bez překvapení odmítá: „Nepodporuji progresivní daň.“ Ale překvapivě se přidává i Středula: „My si myslíme, že tato debata v tuto chvíli není vůbec nutná. Je nadbytečná.“

A stanovisko zástupců zaměstnavatelů i zaměstnanců podporují také ekonomové. Filip Pertold z think-tanku **IDEA** při **CERGE-EI** upozorňuje, že ti, na které úlevy míří, je stejně nevyužijí: „Ti, kdo mají mediánovou a nižší mzdu, už skoro žádnou daň z příjmu neplatí, takže jim větší progrese příliš nepomůže.“ A ekonomka Raiffeisenbank Helena Horská se sice nechce vyjadřovat k programům jednotlivých stran, ale odkazuje na statistiku nerovnosti: „Ve srovnání OECD má Česko čtvrtou nejnižší příjmovou nerovnost. Nevidím proto argument pro progresivní zdanění.“

Středula spíše než tlak na to, aby bohatší platili vyšší sazbu, chce uzavírat nejrůznější výjimky v daních: „Podívejme se, zda v systému nejsou ještě dnes výjimky, které měly být už dávno zrušeny, protože pominul jejich důvod.“ Jako příklad uvádí někdejší oblíbené machinace s auty, aby z nich nemusela být placena DPH.

Jakkoliv v předvolební kampani vše vypadá vyostřeně, v této chvíli se ukazuje, že kompromis mimo razantní hesla z billboardů není nemožné najít. Odbory nepodporují prohlubování progrese, zaměstnavatelé zase souhlasí s revizí všech možných optimalizačních triků: „Souhlasím, že díry je potřeba zacelovat,“ říká Dlouhý, ale dodává: „Celková daňová sazba by mohla jít ještě trochu dolů.“ A zde zase překvapivě kýve souhlasně hlavou Středula.

Ode zdi ke zdi

Co ale šéf odborů nepřipouští, je snižování odvodů na sociální pojištění, jak navrhuje některé pravicové strany. Recept TOP 09 na sražení pojistného o osm procentních bodů by podle něj rozvalil sociální systémy země.

Pertold souhlasí, že celkové snižování pojištění je drahé, proto by bylo dobré podívat se na konkrétní skupiny, kterým by bylo vhodné ulevit. „Pokud se politici předhánějí, o kolik sníží cenu práce, je logické zaměřit se na skupiny nejohroženější chudobou. Ať už jsou to starší pracovníci kolem důchodu nebo matky, které mají problém ve sladění rodinného a profesního života. Cestou může být snižování daní a odvodů.“ **IDEA** navrhuje snížení sociálního pojištění u žen s dětmi do 11 let věku o pět procentních bodů. Podle ekonomů by to státní rozpočet nejen vydržel, ale velmi brzy by na tom stát dokonce vydělal na dodatečných příjmech z daní a pojistného dříve pracujících žen. U starších lidí v důchodovém věku by šlo vymyslet podobné opatření, aby zůstali déle na trhu práce před důchodem. Oběma skupinám by tak výrazněji vzrostly příjmy. Výběrové úlevy z vysokého odvodového zatížení práce však žádná strana letos nenabízí.

Stejně tak je pro odboráře Středulu nepřijatelná kritika razantního navyšování minimální mzdy – jednoho z největších úspěchů odborů v tomto volebním období. Příští rok se její úroveň zvýší na 12 200 korun měsíčně, což znamená, že poslední čtyři roky stoupla o 43 procent. „Pohybujeme se ode zdi ke zdi. A to je špatně. Dobře je to vidět právě na minimální mzdě,“ říká Pertold z **IDEA**. Dlouhý souhlasí, že zvyšování minimálních a na ně navázaných zaručených mezd je příliš rychlé a hlavně nekonceptní. „Napsal jsem premiérovi: Udělejme jednou za rok vyhodnocování minimální mzdy. Bohužel jsem dostal odpověď, že nejsem členem tripartity. Nazdar,“ kroutí hlavou.

Nikdo z debatujících nenavrhl, aby se minimální mzda opět snižovala. Měla by se ale udržet na nynější úrovni, tedy zhruba na 40 procentech průměrné mzdy, pravidelným zvyšováním podle předvídatelného vzorečku.

To není vůbec jisté. ČSSD se téma minimální mzdy zalíbilo a slibuje šestnáctitisícovou hranici do roku 2022. KSČM chce dosáhnout 50 procent průměrné mzdy.

Horký stávkový podzim

Ať volby dopadnou jakkoliv a politici se rozhodnou pro zvyšování čistých příjmů daňovou progresí či snižováním odvodů, určitě tak jako tak dojde na „horký podzim“, kdy odboráři budou tlačit na výrazné zvyšování mezd v soukromém sektoru.

Středula odmítá, že by na zářijovou manifestaci odborářů šel s nepřijatelnými požadavky: „Někde rostly mzdy o 11, 12, 13 a více procent a nezpůsobilo to žádnou disharmonii, nestoupla nezaměstnanost a ještě to podporuje ekonomiku.“ A naznačuje, že když Česká národní banka počítá s nominálním růstem průměrné mzdy lehce přes šest procent, odboráři si řeknou při kolektivním vyjednávání o výrazně více. „Jsme sebevědomí,“ tvrdí Středula.

Hned to dosvědčuje v odpovědi na dotaz, zda se v Česku bude stávkovat jako nedávno v bratislavském Volkswagenu: „My jsme měli ještě úspěšnější stávkou. V Mitasu o 24 procent, tedy násobek toho, co bylo v bratislavském Volkswagenu.“ A dodává, že právě vyjednávání v českém Volkswagenu, tedy Škodovce, bude určující pro další požadavky odborářů. „Ve Škodovce platí méně, než je minimální mzda v Německu,“ vytahuje jeden z argumentů, které asi v Mladé Boleslavi brzy zazní.

„Politici se začali opírat o argument, že lidé v Německu si vydělají výrazně více,“ odmítá argument ekonomka Horská, „ale nikdo už neříká, že v Evropě je rozdíl ve mzdě zcela normální. Francouz si také nevydělá tolik jako Němec. Řek si vydělává polovinu toho, co Francouz.“ Šéf Hospodářské komory Dlouhý se odborových požadavků „děsí“ a doufá, že se jednotlivým firmám povede najít snesitelný kompromis, který se obejde bez stávkování.

Horská dodává, že ač navyšování platů i mezd prší ze všech stran, není to v tomto předvolebním kvapíku udržitelné. Podle ní nemůže skončit „levná práce“, pokud neskončí nejprve „levná ekonomika“. A zde je potřeba, aby firmy dokázaly zvýšit produktivitu práce, protože ta začala za krize stagnovat a oslabování koruny ze strany ČNB vše jen zhoršilo. „Pokud budete tlačit na pilu moc, koruna bude posilovat a možná ti, kterým nyní zvyšujete minimální a zaručenou mzdu, přijdou o práci, protože je nahradí roboti,“ obrací se Horská s neradostným proctvím na Středulu.

Umíme i bez stávky vymoci vyšší nárůst mezd než v bratislavském Volkswagenu, říká odborář Středula.

Byznys Echo

Zaslouží si zaměstnanci v Česku v průměru vyšší mzdu, než bylo necelých 28 tisíc korun v letošním prvním čtvrtletí?

Jindřich Fikar

majitel čokoládovny Fikar

Většina zaměstnanců ano, menšina úředníků také. A jako příspěvek k debatě o nedostatku zaměstnanců jenom dodám, že pořizujeme místo cca 10 procent zaměstnanců speciální výrobní linky. Asi nebudu sám, takže za ty nejhůře placené dodávám: „Vládo, děkujeme!“

Martin Lipert

zakladatel eReading.cz

Zásluhy občas nemají nic společného s ekonomikou. Má fotbalista 20x větší zásluhy než lékař? Ať má každý třeba 100 000 Kč, ale zvyšování mzdy pomocí regulace či luxováním posledních lidí na trhu práce státními institucemi je

cesta do pekla.

Lenka Doležalová Pavilková

majitelka agentury Channel Crossings

Někteří si jistě zaslouží o dost více, někteří ne. Určitě to nemá určovat stát, ale výkonnost firem, jinak nám tady může vzniknout pěkná mzdová bublina. Ale zase nezapomínejme, že mediánová mzda je jen necelých 24 tisíc, u žen jen něco přes 21 tis.

Jak to vidí čtenáři Ekonomu:

Je podle vás zvyšování minimální mzdy správnou cestou, jak dosáhnout vyšších platů v Česku?

V anketě hlasovalo 517 lidí.

Ne 72 %

Ano 28 %

- FOTO - ARCHIV

O nízkých mzdách debatovali (zleva) předseda Českomoravské konfederace odborových svazů Josef Středula, ekonom z think-tanku **IDEA** při **CERGE**-EI Filip Pertold, hlavní ekonomka Raiffeisenbank Helena Horská a prezident Hospodářské komory Vladimír Dlouhý. Debatu moderovali hlavní analytik Ekonomu David Klimeš a šéfredaktor Ekonomu Dalibor Martínek.

Předvolební debaty Ekonomu

Čtěte ve vydání

Jak reformovat důchody 14. září Jak zlepšit školy 21. září Jak platit za zdraví 27. září Jak podpořit rodiny 5. října Jak pomoci podnikání 12. října

Videa a zprávy z předvolebních debat můžete sledovat na www.ekonom.ihned.cz.

TEMA ČÍSLA

Vyšší všem

Co vznikne, když dáte vedle sebe rostoucí ekonomiku s nedostatkem pracovní síly, mohutný tlak odborů a předvolební souboj stran o voliče? Razantní nárůst platů a mezd prakticky všem v republice.

mzdy

Přestože sněmovní volby jsou až v říjnu, vítěze voleb už Česko vlastně zná: je jím předseda Českomoravské konfederace odborových svazů Josef Středula. Odborová kampaň „Konec levné práce“ po dvou letech vyústila v razantní navyšování minimální mzdy, růst platů ve státní sféře a nyní i výrazný tlak na soukromé firmy. A také v předhánění politických stran, kdo slíbí větší navýšení čistých mezd. „Po 25 letech si myslíme, že polštář levné práce tu byl už příliš dlouho. A my jsme netrpkeliví,“ pohrozil Středula v první předvolební debatě týdeníku Ekonom.

Prezident Hospodářské komory Vladimír Dlouhý jen velmi mírnou nadsázkou v debatě lakonicky doplnil: „Odbory ale už vyhrály minulé volby. Tato vláda byla totiž odborovým požadavkům velmi nakloněna. Odbory si vydobýly takové postavení, že jsou nyní v čele politického tlaku.“

Dlouhé slova jsou dobře vidět v kampani stran před sněmovními volbami. ČSSD nejprve převzala původní odborářské heslo, ale v aktuální horké fázi kampaně ho dokonce vygradovala až do „války levné práci“.

Postupně se přidaly i další strany, jen se liší v receptech. Ve velkém srovnání politických slibů Ekonom ukazuje, že nalevo od středu strany sázejí na zvyšování minimální mzdy a daňovou progresi. Napravo od středu se ozývá volání po nižších odvodech a snižování daní.

Hlavní ekonomka Raiffeisenbank Helena Horská však před mzdovým kvapčkem v debatě varovala: „Já bych od politiků čekala ne to B, jak mají růst mzdy, ale hlavně to A, jak změnit ekonomiku, abychom vůbec mohli mít vyšší mzdy.“

Vyšší mzdy všem

Ať ve volbách hodíte hlas kterékoliv straně, nejspíše si polepšíte. Českou republiku ovládlo téma nízkých mezd a strany vymýšlejí, jakým způsobem přesvědčit voliče, že právě jejich politici jim zařídí stokoruny a tisícikoruny navíc.

Aktuálně nejpoblábnější hnutí ANO slibuje mírné snížení daně z příjmu a zaměstnanecký paušál, který sníží pojistné o 500 korun měsíčně. ČSSD navrhuje zavést výraznou daňovou progresi se sazbami od 12 do 32 procent, přičemž vyšší výdělků chudších by zaplatili ti s příjmem nad 80 tisíc korun. ODS chce patnáctiprocentní daň z hrubé mzdy a o dva procentní body nižší sociální pojištění. TOP 09 by srazila pojištění dokonce o osm procentních bodů. A další strany mluví podobnou řečí.

Netrpělivé odbory

Ne se všemi nápady politiků odborový předák Josef Středula souhlasí, ale o tom, že je čas „konce levné práce“, nepochybuje. K odborové kritice nízkých mezd se připojuje i prezident Hospodářské komory Vladimír Dlouhý: „Lidé tu objektivně čekají růst mezd, protože se nám daří. Ale růst mezd musí vycházet ze zaměstnavatelského sektoru a zde je předmět sporu,“ obrací se Dlouhý ke Středulovi.

Předvolební debaty Ekonomu	Čtete ve vydání
Jak reformovat důchody	14. září
Jak zlepšit školy	21. září
Jak platit za zdraví	27. září
Jak podpořit rodiny	5. října
Jak pomoci podnikání	12. října

Videa a zprávy z předvolebních debat můžete sledovat na www.ekonom.ihned.cz.

Dlouhého kritika však nemíří primárně na odboráře, kteří jen „dělají svůj džob“, nýbrž na vládu, která je až příliš v jejich vleku. A s odkazem na lídra ČSSD Lubomíra Zaorálka, který označil podnikatele za „darebáky“, říká: „Odbory jsou někdy slušnější než vládní představitelé, kteří zbytečně dehonestují podnikatele či zahraniční investory.“

Dlouhý se pak jmenovitě pustil vedle ČSSD i do ANO, jež se sice prý chová „propodnikatelsky“, ale na praktických krocích to není příliš vidět. „Velmi bych si přál, aby nová vláda přehodnotila svůj přístup k tripartitě a rehabilitovala podnikatele,“ dodává zasněně Dlouhý.

Progresi podle ČSSD odmítají i odbory. Raději by odstraňovaly nepotřebné daňové výjimky. S tím souhlasí i zaměstnavatelé.

Progrese není cesta

Jedním z hlavních sporů okolo mezd je to, zda má vyšší výdělků chudší většina zaplatit bohatší menšina, tedy jestli zvýraznit daňovou progresi. ČSSD by chtěla 98 procentům zaměstnanců snížit daně o stovky tak, že by ti s výdělkem nad 80 tisíc platili dvaatřicetiprocentní daň.

To Dlouhý bez překvapení odmítá: „Nepodporuji progresivní daň.“ Ale překvapivě se přidává i Středula: „My si myslíme, že tato debata v tuto chvíli není vůbec nutná. Je nadbytečná.“

A stanovisko zástupců zaměstnavatelů i zaměstnanců podporují také ekonomové. Filip Pertold z think-tanku IDEA při CERGE-EI upozorňuje, že ti, na které úlevy míří, je stejně nevyužijí: „Ti, kdo mají mediánovou a nižší mzdu, už skoro žádnou daň z příjmu neplatí, takže jim větší progrese

O nízkých mzdách debatovali (zleva) předseda Česko-moravské konfederace odborových svazů **Josef Středula**, ekonom z think-tanku IDEA při CERGE-EI **Filip Pertold**, hlavní ekonomka Raiffeisenbank Helena Horská a prezident Hospodářské komory **Vladimír Dlouhý**. Debatu moderovali hlavní analytik Ekonomu **David Klimeš** a šéfredaktor Ekonomu **Dalibor Martinek**.

příliš nepomůže.“ A ekonomka Raiffeisenbank Helena Horská se sice nechce vyjadřovat k programům jednotlivých stran, ale odkazuje na statistiku nerovnosti: „Ve srovnání OECD má Česko čtvrtou nejnižší příjmovou nerovnost. Nevidím proto argument pro progresivní zdanění.“

Středula spíše než tlak na to, aby bohatší platili vyšší sazbu, chce uzavírat nejrůznější výjimky v daních: „Podívejme se, zda v systému nejsou ještě dnes výjimky, které měly být už dávno zrušeny, protože pominul jejich důvod.“ Jako příklad uvádí někdejší oblíbené machinace s auty, aby z nich nemusela být placena DPH.

Jakkoliv v předvolební kampani vše vypadá vyostřeně, v této chvíli se ukazuje, že kompromis mimo razantní hesla z billboardů není nemožné najít. Odbory nepodporují prohlubování progresu, zaměstnavatelé zase souhlasí s revizí všech možných optimalizačních triků: „Souhlasím, že díry je potřeba zacelovat,“ říká Dlouhý, ale dodává: „Celková daňová sazba by mohla jít ještě trochu dolů.“ A zde zase překvapivě kýve souhlasně hlavou Středula.

Ode zdi ke zdi

Co ale šéf odborů nepřipouští, je snižování odvodů na sociální pojištění, jak navrhují některé pravicové strany. Recept TOP 09 na sražení pojistného o osm procentních bodů by podle něj rozvalil sociální systémy země.

Pertold souhlasí, že celkové snižování pojištění je drahé, proto by bylo dobré podívat se na konkrétní

skupiny, kterým by bylo vhodné ulevit. „Pokud se politici předhánějí, o kolik sníží cenu práce, je logické zaměřit se na skupiny nejohroženější chudobou. Ať už jsou to starší pracovníci kolem důchodu nebo matky, které mají problém ve sladění rodinného a profesního života. Cestou může být snižování daní a odvodů.“ IDEA navrhuje snížení sociálního pojištění u žen s dětmi do 11 let věku o pět procentních bodů. Podle ekonomů by to státní rozpočet nejen vydržel, ale velmi brzy by na tom stát dokonce vydělal na dodatečných příjmech z daní a pojistného dříve pracujících žen. U starších lidí v důchodovém věku by šlo vymyslet podobné opatření, aby zůstali déle na trhu práce před důchodem. Oběma skupinám by tak výrazněji vzrostly příjmy. Výběrové úlevy z vysokého odvodového zatížení práce však žádná strana letos nenabízí.

Stejně tak je pro odboráře Středulu nepřijatelná kritika razantního navyšování minimální mzdy – jednoho z největších úspěchů odborů v tomto volebním období. Příští rok se její úroveň zvýší na 12 200 korun měsíčně, což znamená, že poslední čtyři roky stoupla o 43 procent. „Pohybujeme se ode zdi ke zdi. A to je špatně. Dobře je to vidět právě na minimální mzdě,“ říká Pertold z IDEA. Dlouhý souhlasí, že zvyšování minimálních a na ně navázaných zaručených mezd je příliš rychlé a hlavně nekonceptní. „Napsal jsem premiérovi: Udělejme jednou za rok vyhodnocování minimální mzdy. Bohužel jsem dostal odpověď, že nejsem členem tripartity. Nazdar,“ kroutí hlavou. →

Nikdo z debatujících nenavrhl, aby se minimální mzda opět snižovala. Měla by se ale udržet na nynější úrovni, tedy zhruba na 40 procentech průměrné mzdy, pravidelným zvyšováním podle předvídatelného vzorečku.

To není vůbec jisté. ČSSD se téma minimální mzdy zalíbilo a slibuje šestnáctitisícovou hranici do roku 2022. KSČM chce dosáhnout 50 procent průměrné mzdy.

Horký stávkový podzim

Ať volby dopadnou jakkoliv a politici se rozhodnou pro zvyšování čistých příjmů daňovou progresí či snižováním

ByznysEcho

Zaslouží si zaměstnanci v Česku v průměru vyšší mzdu, než bylo necelých 28 tisíc korun v letošním prvním čtvrtletí?

Jindřich Fikar

majitel Čokoládovny Fikar

Většina zaměstnanců ano, menšina úředníků také. A jako příspěvek k debatě o nedostatku zaměstnanců jenom dodám, že pořizujeme místo cca 10 procent zaměstnanců speciální výrobní linky. Asi nebudu sám, takže za ty nejhůře placené dodávám: „Vládo, děkujeme!“

Martin Lipert

zakladatel eReading.cz

Zásluhy občas nemají nic společného s ekonomikou. Má fotbalista 20x větší zásluhy než lékař? Ať má každý třeba 100 000 Kč, ale zvyšování mzdy pomocí regulace či luxování posledních lidí na trhu práce státními institucemi je cesta do pekla.

Lenka Doležalová Pavilková

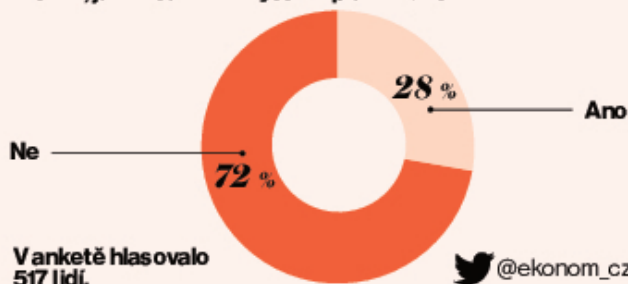
majitelka agentury Channel Crossings

Někteří si jistě zaslouží o dost více, někteří ne. Určitě to nemá určovat stát, ale výkonnost firem, jinak nám tady může vzniknout pěkná mzdová bublina. Ale zase nezapomínejme, že mediánová mzda je jen necelých 24 tisíc, u žen jen něco přes 21 tis.

Jak to vidí čtenáři Ekonomu:

Je podle vás zvyšování minimální mzdy správnou cestou, jak dosáhnout vyšších platů v Česku?

- FOTO - ARCHIV

Umíme i bez stávky vymoci vyšší nárůst mezd než v bratislavském Volkswagenu, říká odborář Středula.

odvodů, určitě tak jako tak dojde na „horký podzim“, kdy odboráři budou tlačit na výrazné zvyšování mezd v soukromém sektoru.

Středula odmítá, že by na zářijovou manifestaci odborářů šel s nepřijatelnými požadavky: „Někde rostly mzdy o 11, 12, 13 a více procent a nezpůsobilo to žádnou disharmonii, nestoupla nezaměstnanost a ještě to podporuje ekonomiku.“ A naznačuje, že když Česká národní banka počítá s nominálním růstem průměrné mzdy lehce přes šest procent, odboráři si řeknou při kolektivním vyjednávání o výrazně více. „Jsme sebevědomí,“ tvrdí Středula.

Hned to dosvědčuje v odpovědi na dotaz, zda se v Česku bude stávkovat jako nedávno v bratislavském Volkswagenu: „My jsme měli ještě úspěšnější stávku. V Mitasu o 24 procent, tedy násobek toho, co bylo v bratislavském Volkswagenu.“ A dodává, že právě vyjednávání v českém Volkswagenu, tedy Škodovce, bude určující pro další požadavky odborářů. „Ve Škodovce platí méně, než je minimální mzda v Německu,“ vytahuje jeden z argumentů, které asi v Mladé Boleslavi brzy zazní.

„Politici se začali opírat o argument, že lidé v Německu si vydělají výrazně více,“ odmítá argument ekonomka Horská, „ale nikdo už neříká, že v Evropě je rozdíl ve mzdách zcela normální. Francouz si také nevydělá tolik jako Němec. Řek si vydělává polovinu toho, co Francouz.“ Šéf Hospodářské komory Dlouhý se odborových požadavků „děsí“ a doufá, že se jednotlivým firmám povede najít snesitelný kompromis, který se obejde bez stávkování.

Horská dodává, že ač navyšování platů i mezd přší ze všech stran, není to v tomto předvolebním kvapíku udržitelné. Podle ní nemůže skončit „levná práce“, pokud neskončí nejprve „levná ekonomika“. A zde je potřeba, aby firmy dokázaly zvýšit produktivitu práce, protože ta začala za krize stagnovat a oslabování koruny ze strany ČNB vše jen zhoršilo. „Pokud budete tlačit na pilu moc, koruna bude posilovat a možná ti, kterým nyní zvyšujete minimální a zaručenou mzdu, přijdou o práci, protože je nahradí roboti,“ obrací se Horská s neradostným proroctvím na Středulu.